

cordă cu subiectul său în număr și cas, rare ori în gen. În cazul d'ântăiu unirea predicatului cu subiectul se arată prin terminarea verbului, iar într'aldoilea și al treilea prin verbul ajutător *a fi*. (1)

d. Proposițiunea, după înțelesul ei, poate fi: 1. **afirmativă**, 2. **negativă**, 3. **esclamativă**, 4. **interrogativă**; iar în privința așezării părților, poate fi: **dreaptă și inversă**.

1. Proposițiunea se numește **afirmativă**, dacă predicatul afirmă ceva despre subiect, d. e. *Ioan scrie frumos*.

2. Proposițiunea se numește **negativă**, dacă predicatul neagă ceva subiectului d. e. *Ioan nu scrie frumos*.

3. Proposițiunea se numește **esclamativă**, dacă o pronunțăm cu un ton de exclamare (de mirare), d. e. *Ce frumos scrie Ioan! Cât e de frumos primăvara!*

4. Proposițiunea se numește **interrogativă**. (2) dacă o pronunțăm cu un ton de întrebare, d. e. *Scrie Ioan frumos?*

5. În privința așezării părților, propozițiunea se chiamă **dreaptă**, adică în ordine dreaptă, când subiectul este întâiu și apoi predicatul, d. e. *Ioan scrie frumos*.

6. Proposițiunea se chiamă **inversă**, când predicatul se pune întâiu și apoi subiectul, d. e. *Scrie Ioan frumos?*

e. După propozițiunea pozitivă și negativă se pune tot-deauna un punct (.), după propozițiunea interogativă, semnul întrebării (?); iar după propozițiunea esclamativă, semnul exclamării (!).

((1). Tot ca verbul ajutător *a fi* se mai pot întrebuița și verbelde: *a se face*, *a rămâne*, *a sta*, *a șede*, *a se numi*, *a deveni*, *a se naște*, s. a. d. e. El s'a făcut învățător. Costantin a rămas arendaș. s. a.

IDin protiva și verbul ajutător *a fi* se întrebuițează câte o dată ca verb predicativ, d. e. Noi suntem în școală (în loc de noi ne aflăm în școală). E lună pe cer? s. a.

((2). Interogativele se mai deosebesc: a) în interogative după cari se așteaptă un răspuns, d. e. *Cine a spart această fereastră?* (N.) b) în interogative retorice, cari numai după formă sunt interogative și cari, fiind-că au un înțeles complet, nu mai așteaptă nici un răspuns. După formă ele sunt afirmative, când sensul propozițiunii este negativ și vice-versa, d. e. *Sunteți voi Români?* adică voi nu sunteți Români. Nu ești dumneata fiul lui N.? (Eu sunt).